

Změna náhrad cestovních výdajů s účinností od 1. 1. 2009

7.1.2009 Práce a mzda str. 19 Pracovní právo - změna náhrad cestovních výdajů s účinností od 1.1.2009

JUDr. Marie Salačová LPG klub

Tak jako každoročně, tak i s účinností od 1. ledna 2009 dochází ke změně sazeb náhrad cestovních výdajů. K uvedenému datu dochází ke změně sazeb náhrad cestovních výdajů a průměrných cen pohonných hmot pro používání soukromých silničních motorových vozidel pro zaměstnance, a to konkrétně novými vyhláškami Ministerstva práce a sociálních věcí a Ministerstva financí. Jde o vyhlášku ze dne 17. prosince 2008 č. 451/2008 Sb., kterou se pro účely poskytování cestovních náhrad mění sazba základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravné a stanoví průměrná cena pohonných hmot, a vyhlášku ze dne 19. listopadu 2008 č. 417/2008 Sb., o stanovení výše základních sazeb zahraničního stravného pro rok 2009.

Povinnost ke stanovení zmíněné úpravy jmenovanými ministerstvy vyplývá z ustanovení § 189 odst. 1 a odst. 4 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů. V odstavci 1 tohoto ustanovení je jednoznačně stanoveno, že v pravidelném termínu od 1. ledna Ministerstvo práce a sociálních věcí a) mění sazbu základní náhrady za používání silničních motorových vozidel stanovenou v § 157 odst. 4, b) mění stravné stanovené v § 163 odst. 1 a § 176 odst. 1, c) stanoví průměrnou cenu pohonných hmot, a to podle údajů Českého statistického úřadu o cenách vozidel, o cenách jídel a nealkoholických nápojů ve veřejném stravování a o cenách pohonných hmot. Obdobně je pak v odstavci 4 stanoveno, že v pravidelném termínu od 1. ledna Ministerstvo financí vyhláškou stanoví výši základních sazeb zahraničního stravného v celých měnových jednotkách příslušné cizí měny, a to na základě návrhu Ministerstva zahraničních věcí vypracovaného podle podkladů zastupitelských úřadů o cenách jídel a nealkoholických nápojů ve veřejných stravovacích zařízeních střední kvalitativní třídy a v zařízeních první kvalitativní třídy v rozvojových zemích Asie, Afriky a Latinské Ameriky, a s využitím statistických údajů mezinárodních institucí. V mimořádném termínu jmenovaná ministerstva upraví vyhláškou příslušné náhrady jestliže se shora zmíněné ceny ode dne účinnosti zákoníku práce nebo poslední úpravy, obsažené ve vyhlášce, zvýší nebo sníží alespoň o 20 %. U změn základních sazeb zahraničního stravného platí stanovený procentuální pohyb ještě i pro kurz stanovené cizí měny od poslední úpravy.

Sazby stravného pro kalendářní rok 2009 pro tuzemské pracovní cesty mění shora citovaná vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí pro zaměstnance zaměstnavatele, který je uveden v § 109 odst. 3 (tj. pro zaměstnance zaměstnavatele v podnikatelské sféře) shora citovaného zákoníku práce v jeho § 163 odst. 1 ve svém ustanovení § 2 a pro zaměstnance zaměstnavatele, který je uveden v § 109 odst. 3 (tj. pro zaměstnance zaměstnavatele ve státní správě) téhož zákoníku práce v jeho § 176 odst. 1 ve svém § 3, a to v následujícím rozsahu.

Ve zmíněném § 2 je nově stanoveno, že za každý kalendářní den pracovní cesty poskytne zaměstnavatel zaměstnanci stravné podle § 163 odst. 1 zákoníku práce nejméně ve výši: a) 60 Kč, trvá-li pracovní cesta 5 až 12 hodin, b) 92 Kč, trvá-li pracovní cesta déle než

12 hodin, nejdéle však 18 hodin, c) 144 Kč, trvá-li pracovní cesta déle než 18 hodin. Ve zmíněném § 3 je pak také nově stanoveno, že za každý kalendářní den pracovní cesty poskytne zaměstnavatel zaměstnanci stravné podle § 176 odst. 1 zákoníku práce ve výši: a) 60 Kč až 72 Kč, trvá-li pracovní cesta 5 až 12 hodin, b) 92 Kč až 110 Kč, trvá-li pracovní cesta déle než

12 hodin, nejdéle však 18 hodin, c) 144 Kč až 172 Kč, trvá-li pracovní cesta déle než 18 hodin.

Sazba základní náhrady za používání silničních motorových vozidel je v téže vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí změněna v jejím § 1. Jde konkrétně o to, že sazba základní náhrady za 1 km jízdy podle § 157 odst. 4 zákoníku práce činí nejméně u: a) jednostopých vozidel a tříkolek 1,10 Kč, b) osobních silničních motorových vozidel 3,90 Kč.

To prakticky znamená, že nová právní úprava této základní sazby je v nově stanovené výši kombinací sazeb z roku 2008 a 2007.

Sazba základní náhrady za 1 km jízdy podle § 157 odst. 4 zákoníku práce tedy po novelizaci shora citovanou vyhláškou činí od 1. 1. 2009 u zaměstnavatelů v podnikatelské sféře nejméně u jednostopých vozidel a tříkolek 1,10 Kč a u osobních silničních motorových vozidel 3,90 Kč. Z toho pak vyplývá, že u nákladních automobilů, autobusů a traktorů činí nejméně 7,80 Kč, tj. nejméně ve dvojnásobné výši, než je stanovena u osobních silničních motorových vozidel podle § 157 odst. 5 zákoníku práce. Samozřejmě, že u zaměstnavatelů ve státní správě jsou tyto sazby základní náhrady závazné, a to na základě § 175 zákoníku práce.

Výše průměrné ceny za 1 litr pohonné hmoty podle § 158 odst. 3 věty třetí zákoníku práce nově činí: a) 26,30 Kč u **benzinu** automobilového 91 oktanů, b) 26,80 Kč u **benzinu** automobilového 95 oktanů, c) 29,00 Kč u **benzinu** automobilového 98 oktanů, d) 28,50 Kč u motorové **nafty**.

Vyhláška č. 451/2008 Sb. současně ruší vyhlášku č. 357/2007 Sb.

Pro úplnost je vhodné upozornit ještě na změnu pro podnikatele, tj. osoby samostatně výdělečně činné, která také platí od 1. 1. 2009, a to je změna v § 24 odst. 2 písm. k) bodu 3 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, v poslední novele č. 2/2009 Sb., kde se věty třetí a čtvrtá nahrazují větou "Pro stanovení výdajů za spotřebované pohonné hmoty lze použít ceny stanovené zvláštním právním předpisem vydaným pro účely poskytování cestovních náhrad zaměstnancům v pracovním poměru, který je účinný v době konání cesty". Zmíněným zvláštním právním předpisem vydaným pro účely poskytování cestovních náhrad zaměstnancům v pracovním poměru se rozumí také právě na základě ustanovení § 189 odst. 1 písm. c) nebo odst. 2 zákoníku práce vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí s tím, že přechodné ustanovení této novely stanoví, že tato změna je účinná dnem nabytí účinnosti předmětné novely a lze ji použít již za zdaňovací období roku 2008 (to znamená již vyhlášku č. 357/2007 Sb.). Prakticky to znamená, že podnikatelé budou mít na výběr od roku 2008 tři možnosti, buď počkají na Pokyn Ministerstva financí nebo budou používat vyhlášku Ministerstva práce a sociálních věcí nebo budou dokládat cenu pohonné hmoty dokladem o nákupu pohonné hmoty, ze kterého bude patrná souvislost s pracovní cestou.

Příklad č. 1 Zaměstnanec použil ke služební cestě vlastní vozidlo, ale nemá doklad o nákupu PHM. Vozidlo jezdí na **LPG**. Jakým způsobem určím cestovní náhrady? Je někde vyhlášována průměrná cena pro **LPG**?

Řešení: Průměrná cena pro **LPG** není nikde vyhlášována. Situace je následující: Podmínky pro používání soukromých silničních motorových vozidel při pracovních cestách zaměstnanců upravuje a stanoví ustanovení § 157 a 158 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce. Způsob výpočtu náhrady za spotřebovanou pohonnou hmotu upravuje ustanovení zmíněného § 158, a to jeho odstavce 3 a odstavce 4. Zde je jednoznačně stanoveno, že náhradu za spotřebovanou pohonnou hmotu určí zaměstnavatel násobkem ceny pohonné hmoty a množství spotřebované pohonné hmoty, což prakticky obecně znamená výpočtem za pomoci ceny pohonné hmoty a údajů o spotřebě pohonné hmoty vozidla uvedených ve velkém technickém průkazu vozidla (protože žádné vozidlo není schopno měřit spotřebu pohonné hmoty pro každou konkrétní pracovní cestu zvlášť). Dále je stanoveno, že cenu pohonné hmoty prokazuje zaměstnanec dokladem o nákupu, ze kterého je patrná souvislost s pracovní cestou a jestliže zaměstnanec hodnověrným způsobem cenu pohonné hmoty zaměstnavateli neprokáže, použije zaměstnavatel pro určení výše náhrady průměrnou cenu příslušné pohonné hmoty stanovenou prováděcím právním předpisem vydaným podle § 189, tj. vyhláškou Ministerstva práce a sociálních věcí, kterou je pro kalendářní rok 2009 vyhláška č. 451/2008 Sb.

Jestliže shora zmíněný technický průkaz použitého vozidla potřebné údaje neobsahuje, vznikne zaměstnanci právo na náhradu výdajů za spotřebované pohonné hmoty, pouze tehdy, pokud spotřebu pohonné hmoty prokáže technickým průkazem vozidla shodného typu se shodným objemem válců nebo si nechá údaje stanovit Ústavem pro výzkum silničních motorových vozidel v Praze 9, Lihovarská 12. Není vyloučené ani to, že by zaměstnavatel požadoval, aby si zaměstnanec nechal pro účely náhrady výdajů za pohonné hmoty doplnit potřebné údaje autorizovanou zkušební motorizovaných vozidel. A shodný postup platí i pro změnu používané pohonné hmoty, to znamená z **benzinu** na plyn, pokud se takové soukromé vozidlo používá pro pracovní účely, tedy i pracovní cesty.

Příklad č. 2 Jsme společnost s ručením omezením, zaměstnanec naší firmy bude v průběhu ledna 2009 vyslán na tuzemskou pracovní cestu a se souhlasem zaměstnavatele použije soukromé silniční motorové vozidlo ve smyslu ustanovení § 157 odst. 3 zákoníku práce. Nejsme si jisti, zda zaměstnanec musí použít své vlastní silniční motorové vozidlo a jak počítat náhradu za spotřebovanou pohonnou hmotu, pokud se týká ceny za **benzin**?

Řešení: V ustanovení § 157 odst. 3 zákoníku práce je jasně stanoveno, že použije-li zaměstnanec na žádost zaměstnavatele silniční motorové vozidlo, s výjimkou vozidla poskytnutého zaměstnavatelem, přísluší mu (vzniká nárok) za každý 1 km jízdy základní náhrada a náhrada výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu. Zaměstnanec může použít soukromé silniční motorové vozidlo kohokoli, nejenom svoje, pouze nemůže použít vozidlo svého zaměstnavatele (kterým by byl podnikatel – osoba samostatně výdělečně činná), tedy s vyúčtováním náhrad za jeho použití. Nové sazby základní náhrady a průměrné ceny pohonných hmot stanoví s účinností od 1. 1. 2009 vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí č. 451/2008 Sb. Sazba základní náhrady činí nejméně 3,90 Kč za 1 km jízdy a průměrné ceny **benzinu** jsou rozdílné podle druhu **benzinu**, jak je shora uvedeno.

Jestliže bude chtít zaměstnanec počítat po návratu z pracovní cesty náhradu za spotřebovanou pohonnou hmotu s cenou pohonné hmoty za jakou ji skutečně nakoupil, musí k předmětnému vyúčtování připojit doklad o nákupu, ze kterého je patrná souvislost s pracovní cestou. Dokonce bude-li prokazovat zaměstnanec cenu pohonné hmoty více doklady o jejím nákupu, ze kterých je patrná souvislost s pracovní cestou, vypočítá se cena pohonné hmoty pro určení výše náhrady aritmetickým průměrem zaměstnancem prokázaných cen. Jestliže však zaměstnanec hodnověrným způsobem cenu pohonné hmoty zaměstnavateli neprokáže, použije zaměstnavatel pro určení výše náhrady průměrnou cenu příslušné pohonné hmoty stanovenou prováděcím právním předpisem vydaným

podle § 189 zákoníku práce, tj. vyhláškou Ministerstva práce a sociálních věcí č. 451/2008 Sb. Tento postup vyplývá z ustanovení § 158 odst. 3 zákoníku práce.

Náhradu za spotřebovanou pohonnou hmotu určí zaměstnavatel podle ustanovení § 158 odst. 2 zákoníku práce násobkem ceny pohonné hmoty a množství spotřebované pohonné hmoty. Protože však žádné auto není schopno měřit konkrétní spotřebu pohonné hmoty pro každou pracovní cestu samostatně, bude vypočítávat spotřebu pohonné hmoty silničního motorového vozidla zaměstnavatel i nadále z údajů o spotřebě uvedených v technickém (tj. velkém) průkazu použitého vozidla, které je zaměstnanec povinen zaměstnavateli předložit (tj. k nahlédnutí, nikoli k fotografování – předmětný technický průkaz si může zaměstnavatel ofotit pouze se souhlasem zaměstnance, a to vzhledem k zákonu o ochraně osobních dat). Jestliže technický průkaz vozidla tyto údaje neobsahuje, přísluší zaměstnanci náhrada výdajů za pohonné hmoty, jen pokud spotřebu pohonné hmoty prokáže technickým průkazem vozidla shodného typu se shodným objemem válců. Nově je přímo v zákonném textu však stanoveno, že při určení spotřeby pohonné hmoty použije zaměstnavatel údaj o spotřebě pro kombinovaný provoz podle norem Evropských společenství. To prakticky znamená, že obsahuje-li technický průkaz použitého vozidla tento údaj, počítá se náhrada za spotřebovanou pohonnou hmotu pouze s tímto údajem a nepočítá se už aritmetický průměr. Není-li však tento údaj (pro kombinovaný provoz) v technickém průkazu uveden, vypočítá zaměstnavatel spotřebu pohonné hmoty vozidla i nadále aritmetickým průměrem z údajů v technickém průkazu uvedených. Tato pravidla jsou stanovena v ustanovení § 158 odst. 3 a odst. 4 zákoníku práce.

Pokud se týká změn v základních sazbách zahraničního stravného, je třeba konstatovat, že základní sazby zahraničního stravného v cizí měně pro rok 2009 jsou stanoveny v příloze ke shora citované vyhlášce Ministerstva financí, tedy vyhlášce č. 417/2008 Sb. Tato vyhláška také ruší vyhlášku č. 338/2007 Sb., platnou pro kalendářní rok 2008. Pokud se týká základních sazeb zahraničního stravného pro kalendářní rok 2009, je nutno konstatovat, že shora citovaná vyhláška přináší rozsáhlé změny nejen ve výši základní sazby, ale i u velkého počtu států současně i ve měně.

Ke změně v cizí měně došlo u následujících států, a to z amerických dolarů na eura a tím současně i ve výši: Afganistán, Alžírsko, Argentina, Arménie, Azerbájdžán, Bahrajn, Benin, Čad, Čína, Džibuti, Egypt, Etiopie, Filipíny, Ghana, Gruzie, Hongkong, Indie, Indonésie, Irák, Irán, Jemen, Jihoafrická republika, Jordánsko, Kambodža, Kamerun, Keňa, Konžská demokratická republika (Kinshasa), Korejská republika, Kuvajt, Laos, Liberie, Libye, Macao, Madagaskar, Maroko, Mauretánie, Mongolsko, Myanmar (Barma), Nigérie, Omán, Pakistan, Paraguay, Rovníková Guinea, Saudská Arábie, Sierra Leone, Sýrie, Thajsko, Tchaj-wan a Vietnam.

U Slovenské republiky dochází ke změně ze slovenských korun na euro.

K pouhé změně výše sazby dochází u následujících států: Bangladéž, Belize, Bhútán, Botswana, Brazílie, Honduras, Japonsko, Konžská republika (Brazzaville), Kostarika, Lesotho, Libanon, Mauricius, Mozambik, Namibie, Nepál, Nikaragua, Panama, Peru, Salvador, Srí Lanka, Svazijsko, Zambie a Zimbabwe.

Zcela nově jsou stanoveny: Francouzská Guayana a Kosovo.

S ohledem na skutečnost, že nová vyhláška Ministerstva financí přináší opravdu velké množství změn uvádí se kompletní přehled:

Země Měnový Měna Základní sazba

kód stravného

Afghanistan EUR euro 35

Albánie EUR euro 35

Alžírsko EUR euro 35

Andora EUR euro 40

Angola USD americký dolar 60

Argentina EUR euro 35

Arménie EUR euro 35

Austrálie USD americký dolar 50

a Oceánie

– ostrovní státy¹⁾

Ázerbájdžán EUR euro 35

Bahamy USD americký dolar 50

Bahrajn EUR euro 40

Bangladéž USD americký dolar 50

Země Měnový Měna Základní sazba

kód stravného

Belgie EUR euro 45

Belize USD americký dolar 50

Benin EUR euro 40

Bermudy USD americký dolar 50
Bělorusko EUR euro 45
Bhútán USD americký dolar 50
Bolívie USD americký dolar 40
Bosna EUR euro 40
a Hercegovina
Botswana USD americký dolar 55
Brazílie USD americký dolar 55
Brunej USD americký dolar 40
Bulharsko EUR euro 35
Burkina Faso EUR euro 40
Burundi USD americký dolar 55
Čad EUR euro 45
Černá Hora EUR euro 40
Čína EUR euro 40
Dánsko EUR euro 50
Džibuti EUR euro 45
Egypt EUR euro 35
Ekvádor USD americký dolar 45
Eritrea USD americký dolar 50
Estonsko EUR euro 45
Etiopie EUR euro 40
Filipíny EUR euro 35
Finsko EUR euro 45
Francie EUR euro 45
Francouzská EUR euro 45
Guayana
Gabon EUR euro 45
Gambie EUR euro 45
Ghana EUR euro 45
Gibraltar EUR euro 40
Gruzie EUR euro 35
Guatemala USD americký dolar 40
Guinea EUR euro 45
Guinea-Bissau EUR euro 45

Země Měnový Měna Základní sazba
kód stravného

Guyana USD americký dolar 50
Honduras USD americký dolar 45
Hongkong EUR euro 40
Chile USD americký dolar 50
Chorvatsko EUR euro 40
Indie EUR euro 35
Indonésie EUR euro 35
Irák EUR euro 35
Irán EUR euro 35
Irsko EUR euro 50
Island EUR euro 55
Itálie včetně EUR euro 45
Vatikánu
a San Marina
Izrael USD americký dolar 55
Japonsko USD americký dolar 65
Jemen EUR euro 35
Jihoafrická EUR euro 40
republika
Jordánsko EUR euro 35
Kambodža EUR euro 35
Kamerun EUR euro 40
Kanada USD americký dolar 45
Kapverdy EUR euro 40
Karibik USD americký dolar 50
– ostrovní státy2)

Katar USD americký dolar 40
Kazachstán EUR euro 45
Keňa EUR euro 45
Kolumbie USD americký dolar 45
Komory USD americký dolar 55
Konžská republika USD americký dolar 60
(Brazzaville)
Konžská USD americký dolar 60
demokratická
republika
(Kinshasa)
Korejská lidově EUR euro 45
demokratická
republika

Země Měnový Měna Základní sazba
kód stravného

Korejská
republika EUR euro 45
Kosovo EUR euro 45
Kostarika USD americký dolar 50
Kuba EUR euro 45
Kuvajť EUR euro 35
Kypr EUR euro 40
Kyrgyzstán EUR euro 40
Laos EUR euro 35
Lesotho USD americký dolar 50
Libanon USD americký dolar 55
Libérie EUR euro 45
Libye EUR euro 45
Lichtenštejnsko EUR euro 45
Litva EUR euro 40
Lotyšsko EUR euro 40
Lucembursko EUR euro 45
Macao EUR euro 40
Madagaskar EUR euro 40
Maďarsko EUR euro 35
Makedonie EUR euro 35
Malajsie USD americký dolar 40
Malawi USD americký dolar 45
Maledivy USD americký dolar 55
Mali EUR euro 40
Malta EUR euro 45
Maroko EUR euro 35
Mauretánie EUR euro 35
Mauricius USD americký dolar 55
Mexiko USD americký dolar 45
Moldavsko EUR euro 40
Monako EUR euro 45
Mongolsko EUR euro 35
Mozambik USD americký dolar 50
Myanmar (Barma) EUR euro 35
Namibie USD americký dolar 50
Německo EUR euro 45
Nepál USD americký dolar 50

Země Měnový Měna Základní sazba
kód stravného

Niger EUR euro 40
Nigérie EUR euro 45
Nikaragua USD americký dolar 45
Nizozemsko EUR euro 45
Norsko EUR euro 55
Nový Zéland USD americký dolar 50

Omán EUR euro 40
Pakistán EUR euro 30
Panama USD americký dolar 45
Paraguay EUR euro 30
Peru USD americký dolar 50
Pobřeží Slonoviny EUR euro 40
Polsko EUR euro 35
Portugalsko
aAzory EUR euro 40
Rakousko EUR euro 45
Rovníková Guinea EUR euro 40
Rumunsko EUR euro 35
Rusko EUR euro 45
Rwanda USD americký dolar 55
Řecko EUR euro 40
Salvador USD americký dolar 45
Saúdská Arábie EUR euro 40
Senegal EUR euro 40
Seychely USD americký dolar 60
Sierra Leone EUR euro 40
Singapur USD americký dolar 50
Spojené arabské
emiráty USD americký dolar 50
Slovensko EUR euro 30
Slovinsko EUR euro 35
Somálsko USD americký dolar 55
Spojené státy USD americký dolar 50
americké
Srbsko EUR euro 40
Srí Lanka USD americký dolar 50
Středoafriická USD americký dolar 45
republika
Súdán USD americký dolar 55

Země Měnový Měna Základní sazba
kód stravného

Surinam USD americký dolar 50
Svatý Tomáš
a Princův ostrov USD americký dolar 45
Svazijsko USD americký dolar 55
Sýrie EUR euro 35
Španělsko EUR euro 40
Švédsko EUR euro 50
Švýcarsko CHF švýcarský frank 75
Tádžikistán EUR euro 40
Tanzanie USD americký dolar 50
Thajsko EUR euro 35
Tchaj-wan EUR euro 40
Togo EUR euro 40
Tunisko EUR euro 45
Turecko EUR euro 40
Turkmenistán USD americký dolar 45
Uganda USD americký dolar 50
Ukrajina EUR euro 45
Uruguay USD americký dolar 50
Uzbekistán EUR euro 40
Velká Británie GBP anglická libra 40
Venezuela USD americký dolar 50
Vietnam EUR euro 35
Zambie USD americký dolar 55
Zimbabwe USD americký dolar 50
1) – např. Americká Samoa, Cookovy ostrovy, Fidži, Guam, Kiribati,
Kokosové ostrovy, Marshallovy ostrovy, Midwayské ostrovy, Mikronesie,
Nauru, Niue, Nová Kaledonie, Norfolk, Palau, Papua Nová Guinea, Pitcairnův

ostrov, Šalamounovy ostrovy, Společenství Severních Marian, Tahiti, Tokelau, Tonga, Tuvalu, Vanuatu, Velikonoční ostrov, Východní Timor, Ostrov Wake, Walis a Futuna, Západní Samoa

2) – např. Anguila, Antigua a Barbuda, Aruba, Barbados, Curacao, Dominika, Dominikánská republika, Grenada, Guadeloupe, Haiti, Jamajka, Kajmanské ostrovy, Martinique, Monserrat, Britské panenské ostrovy, Portoriko, Svatá Lucie, Svatý Kryštof a Nevis, Svatý Vincent a Grenadiny, Trinidad a Tobago.

Závěrem zdůrazňuji, že tento článek je pouze informativní a doporučuji všem, aby v přímé praxi používali znění vyhlášek ze Sbírký zákonů.

O autorovij JUDr. Marie Salačová, Bývalá pracovnice Ministerstva financí a Ministerstva práce a sociálních věcí. Odbornice na problematiku cestovních náhrad, pracovní doby a daní z příjmů.